

ARANYI LÁSZLÓ (1957) Pilisborosjenő

ARANYI LÁSZLÓ

A Diadalszekér

(IV. változat)

Az illeszkedés kísérlete elárul.
Kiközösít a nyáj. A különb kérge küszöb,
s a kint-bent ugyanúgy sehol. Tűnő káprázat,

ha élődsi fény sziszeg kígyó-fürtökön;
küllőitől megfosztott kerék az Örök

Körforgás. Amőba-mozgású kísértetek között

minden történés csak ködös illúzió...

Féllábú, pingvin-képű cukros bácsi bámul a kapualjból
(tökhéj-bárcák úsznak
a lemeztelenített, reszkető víz testén).

*Minden állítás igaz. S ugyanúgy az ellentéte is.
Bűnös, aki összehasonlít, megkülönböztet;
kápó a fogyasztói társadalom átnevelő táborában...*

Nem ural már érdek, düh, szájalom,
átmeneti formák az élők, a lét
szüntelen vágta hullá-halmokon.

A rőfögve négykézlábra ereszkedők
kényszerítik harcra

a felegyenesedőt.

SZALAY LAJOS, Illés szekere, 1960 kl.